

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1478/2016
15.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Секуловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарства правде из Београда, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3443/15 од 03.03.2016.године, у седници одржаној 15.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3443/15 од 03.03.2016.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу П 12/2015 од 26.10.2015. године, у првом ставу изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му, на име накнаде штете настале неоснованим лишењем слободe у предмету Округног суда у Шапцу К 170/09 у трајању од пет месеци и 27 дана исплати и то: због неоснованог лишења слободe у периоду од 25.06.2009. године до 18.12.2009. године, износ од 1.770.000,00 динара; за душевне болове због раздвојености од породице, супруге и малолетне ћерке износ од 40.000.000,00 динара; због изгубљене зараде у периоду од 25.06.2009. године до 18.12.2009. године износ од 720.000,00 динара; за трошкове ангажовања адвоката у ... износ од 162.000,00 динара; за трошкове осам посета тужиоцеве супруге и ћерке у затвор у ... износ од 48.000,00 динара; за повреду угледа и части насталу објављивањем имена и презимена тужиоца у средствима јавног информисања, као и због неоснованог одузимања путне исправе у периоду од четири године износ од 3.000.000,00 динара; све са законском затезном каматом од 23.04.2015. године до исплате. У другом ставу изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 305.400,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. У трећем ставу изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 60.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3443/15 од 03.03.2016. године, жалба тужиоца је одбијена, а пресудом Вишег суда у Шапцу П 12/2015 од 26.10.2015. године потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Такође није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка на коју се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац се до 2014. године звао АА1, када је променио лично име у АА. Против тужиоца је у току 2003. године поднет захтев за спровођење истраге због постојања основане сумње да је извршио продужено кривично дело силовање из члана 103. став 3. КЗ РС у стицају са продуженим кривичним делом противприродног блуда из члана 110. став 3. КЗ РС. У захтеву за спровођење истраге је предложено одузимање путне исправе од тужиоца. У току 2004. године против тужиоца је подигнута оптужница због извршења наведених кривичних дела. Иначе је тужилац, у моменту када је био инициран кривични поступак против њега, живео у ... и њему је била одузета путна исправа. Тужилац је почетком 2005. године без пасоша илегално напустио Србију и отишао у ... где је и живео у ..., где је и радио, с тим да није био пријављен. По покретању кривичног поступка, на заказани први претрес, тужилац као оптужени, није приступио пошто се налазио у Према тужиоцу је одређен притвор, пошто се у дужем временском периоду, након подигнуте оптужнице, није одазивао на позиве суда, а његово присуство на главном претресу није могло бити обезбеђено принудним довођењем и зато што је утврђено да се налази у ..., због чега у дужем временском периоду није био доступан државним органима, односно налазио се у бекству. Наредбом од 08.06.2007. године, Окружни суд у Шапцу расписао је потерницу за тужиоцем. По наведеној потерници тужилац је лишен слободе у ... 25.06.2009. године и одређен му је екстрадициони притвор у коме је био до 13.10.2009. године када је изручен Окружном суду у Шапцу. У притвору је био до 18.12.2009. године. Пресудом Окружног суда у Шапцу К 190/09 од 18.12.2009. године, тужилац, који се тада се тада звао АА1 ослобођен је оптужбе. Након тога је ова пресуда укинута, а кривични поступак је окончан тако што је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 2811/2012 од 01.10.2013. године, преиначена пресуда Вишег суда у Шапцу К 267/10 од 02.03.2012. године и тужилац ослобођен од оптужбе за продужено кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да је неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду штете од тужене због лишења слободе.

Одредбом члана 584. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку, прописано је да се неосновано лишеним слободe сматра лице које је било лишено слободe, а није дошло до покретања поступка или је правноснажним решењем поступак обустављен или је оптужба одбијена, или је поступак правноснажно окончан одбијајућом или ослобађајућом пресудом. У другом ставу истог члана прописано је да право на накнаду штете не припада лицу које је својим недозвољеним поступцима проузроковало лишење слободe. У случајевима из става 1. тачка 1. овог члана, искључено је право на накнаду штете иако су постојале околности члана 585. став 2. тачка 2. овог законика, или ако је поступак обустављен услед смрти окривљеног (члан 20.).

Како је тужиоцу одређен екстрадициони притвор, а потом и притвор од момента када је изручен Окружном суду у Шапцу до доношења пресуде истог суда дана 18.12.2009. године то је правилан закључак нижестепених судова да је тужилац био основано лишен слободe, јер је својим недозвољеним поступцима, односно бекством, проузроковао неопходност да буде лишен слободe у циљу да би се обезбедило његово присуство у кривичном поступку. Пошто је својим поступцима проузроковао лишење слободe, то у конкретном случају, на основу члана 584. став 2. Законика о кривичном поступку, тужилац нема право на накнаду штете, па је такав његов тужбени захтев неоснован.

Како је другостепени суд за своју одлуку дао јасне и потпуне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, супротни наводи ревизије нису основани.

На основу члана 414. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић